

PTASZECZEK (1) *sb m*

a *pochylone*; *oba e prawdopodobnie jasne (tak w -eczek)*.

sg *N* ptaszeczek. ◊ [*A* ptaszeczka.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Dem. od „ptaszek”: Więc oná fráybiterká y łotryni leśna [*gżegżelica, tj. kukulka*]: Kiedy lię iuż náfyci/ gdy iuż bywa nieśna: W cudzym gniaździe odpráwia nierządne połogi: Muśi bękártý wylądź ptafzeczek vbogi. *KlonWor* 60; [*SLepowron lataiác w nocy ma wodzá fwoiego. Co przed nim hukáiác chodzi ptafzeczká iednego TrzecPis* II 71].

SBu